

Ἔτος Γ'.

Ἐφῆμερις Σατυρικὴ

Ἄριθ. 128

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΡΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαί 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 26 Ἰουλίου 1881.

Ἐκ τῶν παιδικριωδῶν γυμνασμάτων τῶν ἀπὸ τινῶν μνηστικῶν ὡς κυρίων ἀρθρῶν ἐν τῇ Ὁμῶ δημοσιευομένων, οὐδὲν ὑπῆρξεν οὐκ ἐπρότερον τοῦ κυρίου ἀρθροῦ τῆς τῆς 23 Ἰουλίου, ἐν ᾧ περιγράφει τὸ ἐν δύο τῶν πρώτων πρὸ πάντων μνηστικῆς ἐπιστρατείας διὰ τῆς ἐξῆς γελοίας φράσεως: «Μεγαλοπρεπῆς δὲ τῆς ὅλης Ἑλλάδος εἰκὼν ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἦν «πλέα θορύβου στρατιωτῶν» ἀπὸ πρώτας μέχρι νυκτὸς γυμναζομένων καὶ φιλοτιμίαις ἀξιωματικῶν παραδόντων ἐκυστοὺς εἰς ἄπυστον καὶ ἐνδεδεχθῆ ἔργασίαν». Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν μὲν τῶν θυμάτων τῆς πολιτικῆς ἀγυρτίαις οὐδὲν ἕτερον ἔχομεν νὰ εἰπωμεν ἢ ἐκφράσεις εἰλικρινοῦς συμπαιθείαις, ἐρείλομεν ὅμως νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ αὐτίς ἐν ὀλίγοις εἰς τὴν τότε ἀγυρτεύουσαν κυβέρνησιν ὅτι πολλὰ καὶ τῆ ὑπερνήσομεν, πόσον κατὰ τὴν περίστασιν ἐκείνην διετρανώθη ὅλη ἡ παιδικριωδὴ ἀνεκνότης τῆς καὶ ἡ παχυλὴ ἀμύθειά τῆς.

Ἀληθῶς ἀπὸ δὸθέντος, ὅτι ἡ ἐπιστρατεία ἦτο πρᾶξις πολιτικῆς συνέσεως, ὅπερ τὸ καθ' ἡμᾶς ἀρνούμεθα, πῶς διεχειρίθη ἡ τότε κυβέρνησις τὰ τῆς ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ; Ἐν παραδῶ δὲ σημειοῦμεν, ὅτι παραλείποντες ἐνταῦθα τὴν ἀφήγησιν τῶν οὐκ ἐπισημαστικῶν μέτρων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, περιορίζομεθα μόνον εἰς τὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν συνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιστρατείας μέχρι τῆς πτώσεώς του.

Τὸ ὑπουργεῖον εὐρίσκειτο ἀπέναντι τοῦ ἐξῆς προβλήματος. Ἐπρόκειτο στρατὸς δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν ἢ ἀνέλθη ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν εἰς ἐξήκοντα χιλιάδας ἀνδρας, ὅσον

ἦτο ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῶν περιστάσεων δυνατὸν, καλῶς συντεταγμένους καὶ ἱκανοὺς νὰ βελτιστώσι. Τὸ πρόβλημα ἦτο βεβαίως δυσχερὲς, ἀνεκνῶδες, καὶ ἡ λύσις αὐτοῦ δὲν ἦτο ἔργον τοῦ τυχεροῦ κυβερνήτου. Ἀλλ' ὁ προϊστάμενος τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης ἀξιοῖ νὰ θεωρητῆτι ἐξοχος πολιτευτής. Δυστυχῶς δὲ ἡ περίπτωσις τῆς ἐπιστρατείας κατέδειξε, ὅτι δὲν νὰ συγκρατηθῆται καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν κοινοτάτων. Ὁ προϊστάμενος τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης ἐνθυμήθη φέρεται ζωντῶς τότε τὴν παιδικριωδῆ του ἡλικίαν καθ' ἣν ἐγυμνάζετο μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν του μετὰ καλῶν ὡς τούφευκα, καὶ ἀνεκνῶδες ἐκ τῆς φιλοσοφικῆς ἰδέας, ὅτι οἱ ἄνδρες εἶναι μεγάλα παιδία, ἐπίστευσεν ὅτι παρασκευάζει στρατὸν, διότι ἤκουεν ἀνεκνῶδες τὸ πολυθρόλλητον ἐν δύο, τὸ ὅποσον μετὰ τούτου παιδικριωδῶς ἐνθουσιασμοῦ περιγράφει.

Ἐὰν ὅμως ἦτον ἀνὴρ σπουδαῖος ἢ θελεν ἐννοήσαι, ὅτι τακτικὸς στρατὸς ἐξήκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν ὀπισθοῦν ἀξιος τοῦ ὀνόματος τούτου, ἔχει ἀνάγκην, (ἐκτὸς τοῦ καταλλήλου ὀπλισμοῦ), ἀνωτέρου ἐπιτελείου, ἀνεκνῶδες ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, ἀνεκνῶδες τεχνικῶν ὀπλων καὶ πρὸ πάντων μηχανικοῦ ἐξησκημένου εἰς τεχνικὰ στρατιωτικὰ ἔργα, ἀνεκνῶδες ἐπιμελητείας, ὀργανομικῆς ὑπηρεσίας κτλ. Περὶ πάντων τούτων ὀφείλε νὰ προνοήσῃ ὁ κυβερνήτης ἐκεῖνος, ἐὰν δὲ ὑπερμικῶν καὶ προλήψεις καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ δυσχερείαις παντοειδεῖς, κατόρθωνε νὰ λύσῃ ἢ τοῦλάχιστον νὰ θέσῃ τὰς ἀσφαλεῖς βάραις τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων τούτων, τότε, ἀλλὰ μόνον τότε ἡδύνατο νὰ θεωρηθῆ ἐκ τῶν ἐκτάκτων ἐκείνων ἀνδρῶν, ὅποσον ἐκ μόνον ἀνεκνῶδες κατὰ τὸν 19^{ον} αἰῶνα ἢ Ἀνατολή, δυστυχῶς Ὁθωμανόν, τὸν Μεχμέτ Ἀλῆν. Πλὴν οὐτε ἕνας τοιοῦτων ἰδεῶν ἀπησχόλησεν τότε τὸν ἡγεμόνα ὕπνου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἀνεκνῶδες κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν τέλειος γραμμάτιος τετρακτάρης καὶ μηδὲν πλέον.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Είς τὴν τελευταίαν ἐν Ζακύνθῳ κατὰ τοῦ ἀφειταθρῶ-
που ἐκλογικῆν σταδιοδρομίαν, οἱ Ῥώμη θέλοντες ν' ἀρτύ-
σωσι τὴν βεβκίαν νίκην των καὶ μετ' εἰρωνείας, ἐξελέξαν-
το ὑποψήφιον ἐντιμώτατον μὲν ἀλλὰ στραβοπόδην. Φαν-
τασθῆτε τί θὰ ἐγένετο ἐὰν ὁ σεβαστὸς οὗτος γέρων εἶχε καὶ
τοὺς πόδας εἰς τὴν φυσιολογικὴν των θέσιν.

Μεταξὺ τῶν θεματῶν τῆς 22 Ἰουλίου ἐξετελέσθησαν
εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων Αἰ παρουργίαι τοῦ Σκαπί-
νου, κωμῶδις τοῦ Μολλιέρου, εἰς πράξεις τρεῖς. Αἶψα ἐπι-
κκίως ὁ ἀξιόλογος θίσιος Μέρανδρος ἐδίδαχεν ἀπὸ τῆς
ἐλληνικῆς σκηνῆς τὴν ἐν λόγῳ κωμῶδιον, σχετιζομένην
πρὸς τὰς πολιτικὰς πανουργίας γνωστῆς μερίδος.

Ὁ κ. Τρικούπης κατηγορεῖ τὸν κ. Κουμουνοῦρον, ὅτι
ἠθυσίασε τὰ Ἰωάννινα, τὸ Μίτσσοβον, τὴν Πρέβεζαν καὶ
τὸν Ὀλυμπόν ἀνευ τῆς γνώμης τῆς βουλῆς. Ἡ κατηγο-
ρίαι ἔχει τὴν ἀξίαν ὅσην θὰ εἶχεν ἐτέρη ἀνάλογος τοῦ κ.
Κουμουνοῦρου, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἠθυσίασε τοὺς ἐν Ἰσπα-
νίᾳ πύργους τοῦ ἀνευ τῆς γνώμης τοῦ οἰκογενειακοῦ συμ-
βουλίου του.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Μεγάλην φλυαρίαν καὶ ἐπίδειξιν γνώσεων ἐπιδεικνύουσι
νεοφανεῖς τινὲς βλαστοὶ ἐκ τῶν νέων ἐπαρχίων. Ἰδίῳ μύ-
λιτι κάποιος ἐκ Πορτογαλίας ἔχει ἀκκτάσχετον λίμην καὶ
φάνεται ὅτι ἐδικεῖται νῦν τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν κατ-
πιέζων τοὺς ἀνγχώστους τῶν ἀττικῶν ἐφημερίδων.

ἠθέλωμεν νὰ μάθωμεν τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον παρκο-
λουθεῖ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν εἰς τὴν ὀνομασίαν τῶν
τορπιλλοφόρων του καὶ τορπιλλοκάτων του καὶ ὄλων
τῶν ἄλλων ἐκ τορπιλλῶν συνθέτων πηγιονιδίων τοῦ κατ'
ἀνεμομύλων πολέμου. Ὅλα τὰ ἔθνη εἰς τὴν ὀνομασίαν
τῶν πολεμικῶν σκαφῶν ἀκολουθοῦν ἐν σύστημα, ἀλλὰ
ἡμεῖς εἴμεθα πάντοτε ἀνάποδοι. Ἐν εἶναι ἀληθές ὅτι ἐν τῇ
ὀνομασθεσίᾳ ἀκολουθοῦμεν τὸ σύστημα τοῦ μηδὲν ἔχειν

σύστημα. Καὶ ὅπως τὸ ναυτικὸν μας ἔχει ἐν θωρηκτῶν τῆς
γαρμμῆς (τὸν Γεώργιον), ἐν ἡμιθωρηκτῶν (Ὁλγην), ἐν
καταδρομικῶν (Μισούλην), ἐν ζύλινον (Ἑλλάδην), δύο κα-
νονιοφόρους ἦτοι σκαφῶν ἀπὸ διάφορα χόρτα οὕτω καὶ εἰς
τὰ ὀνόματα συμβαίνει. Ἀκολουθήσατε τὴν σειράν των σκέ-
ψων τοῦ ὑπουργοῦ. Νὰ ὀνομάσωμεν τὰ τορπιλλοφόρα,
αὐτὰ τρέχουν πολὺ λοιπὸν ἐκ τῆς ταχύτητος αὐτῶν δόσωμεν
ὀνόματα καὶ εὐθὺς ἐβλαπτήθησαν ὁ Δελφίν, Βέλος Ἀσπίς
(ὁ ὄφις). Ὅχι, ὄχι, λέγει ὁ κ. Μπούμπουλης, τὰ τορπιλλο-
φόρα δεσπόζουν τῆς θαλάσσης καὶ θεῶνται περὶ τὰ πάντα
κάμετέ μου σύνθετα ὀνόματα καὶ εὐθὺς ἐπετάχθησαν ἡ
Θεία, ἡ Καλλιθέα, ἡ Τερψιθέα. Νέα σκέψις ἕως; ἀ-
ἀδελφέ, αὐταὶ πρέπει νὰ νικοῦν καὶ νὰ ἡ Νίκη, ἡ
Φερεικὴ, ἡ Κλειονίκη. Εἴπαμεν νίκη, λέγει, καὶ πρέπει
νὰ λησμονήσωμεν τὰς ἀρχαίας κατὰ θάλασσαν νίκας, καὶ
ἰδοὺ ἐπετάχθησαν ἡ Μυκάλη, ἡ Σφακτηρία, ἡ Ναύπα-
κτος. Καὶ μὴ τὰς σημερινὰς νίκας κατὰ θάλασσαν; βάλτε
Χίος καὶ Σάμος. Καὶ τὴν μὴ κκορκνή τῶν αὐτοχθόνων
ἐπαρχιῶν. Βάλτε Αἰγιάλεια διὰ τὸν κ. Θεοδώρου, Μορεμ-
λασία διὰ τὸν κ. Παναγιωτοπούλου, Κοπάρισσα διὰ τὸν
κ. Σωτηρόπουλου. Ἡ τελευταία ἐπίνοια τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι
ἡ Δῆλος οὕτε αὐτὸς δὲν ἠξέουρε δικαίᾳ καὶ ἐδῶ ἐστρατη-
σμεν, Ἄν ἡ Δῆλος ὀνομασθῆ διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν τῆς
σημασίαν. Θὰ ἔχωμεν μετ' ὀλίγον Παρθενῶν, Ἐρεχθεῖον,
Ὀλυμπία, κτλ.

Δι' ἀλλεπαλλήλου βελκλῆμας ἀνηγγέθη ὅτι ὁ πράκτωρ
τοῦ Χαβᾶ κ. Τζιβανόπουλος ἀπεράσισε νὰ πολιτευθῆ εἰς τὴν
ιδιαιτέρην του ἐπαρχίαν Κουρούβιν ἀπὸ ἐλοῦσθη εἰς τὰ
Θεσμικουργὰ τῆς Σιλωάμ Βρωμολίμνης νέματτα. Εὐχόμεθα
ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Τζιβανόπουλου, διότι
ἡ μὲν Βουλὴ τίποτε δὲν θὰ χάσῃ ἐκ τῆς εἰσόδου του, ἐνῶ
τὸ Πανεπιστήμιον πιθανὸν νὰ κερδήσῃ πολὺ ἐκ τῆς ἐξό-
δου του.

ΠΡΙΤΖ.

Μετὰ πολλῆς εὐχρηστῆσεως χαιρετῶμεν τὴν νέαν ἐμ-
φάνισιν εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν σταθμὸν τοῦ φίλου κ. Κο-
ρέσιου, ὅστις τοσοῦτον διεκρίθη ἄλλοτε συντάσσων τὴν
Ἐκλεκτικὴν καὶ ἤδη τέρπει καὶ φωτίζει ἕκαστον τὸν ἀνγχώ-
στην διὰ τῆς Αἴγλης τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Κορέσιος γνωρίζ-
ζει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ κοινὸν τὰ προϊόντα τῆς ἐμβροθῆς
αὐτοῦ κρίσεως καὶ τῆς ποιικίλης αὐτοῦ παιδείας ὑπὸ ἐν-
δομα ἰδιόρρυθμον, δύνανται δὲ νὰ θεωρηθῆ ὡς εἰς τῶν μάλ-
λον διζκεκριμένων ἀντιπροσώπων παρ' ἡμῖν τοῦ ἔθνους ἐκεί-
νου, τὸ ὁποῖον αὐτὸς οὗτος ὀνομαστέν ἐπιτυχῶς μεθυγα-
φικόν.

Στραβοποδιᾶς θῆμα πολὺ δακρυ.

Ὁ κ. Δαμκλά; ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδοθῆ μετὰ ἀγίου ἀληθῶς ζήλου εἰς τὴν διορθώσιν τῶν πκρ' ἡμῶν κακῶς ἐχόντων. Ἄλλοτε προσεπάθησε νὰ διορθώσῃ τὰ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὸ ποθοῦμενον ἀποτελεσμα δὲν ἐπετεύχθη ἀκόμη ὁλοσχερῶς, ἐπειδὴ οὔτε ἡ κυβέρνησις ἐτόλμησεν ἀκόμη νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Γερμανικῆς τὴν ἰδρυσιν ὀρθοδόξου πατριαρχείου ἐν Βερολίνῳ, οὔτε ἡ κοινωνία, βλίνουσα λοζὰ ἐν τοῖς σκρικοῖς τούτοις χρόνοις τοῦ Σκτανᾶ, ἐπέισθη ἀκόμη καθ' ὁλοκληρίαν περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Δαμκλά ἀποδειχθέντος τρανώτατα ἀτωμάτου τῶν ἀγγέλων. Ἀπ' ἐναντίας ἀντὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Κκτῆγησει νὰ πεισθῶσιν, ὅτι οἱ ἀγγελοι, ἀφοῦ δὲν εἶνε οὔτε ἀνδρες οὔτε γυναικες, εἶνε οὐδέτεροι ἢ ἀσώματα, ἐνόμισαν καὶ δικαίονταν τὴν σήμερον ὅτι οἱ ἀγγελοι εἶνε ἐρμαφρόδιτοι. Κκὶ τὰ μὲν ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ἀπειθείας τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς ὀρθοδόξους ἐνεργείας τοῦ κ. Δαμκλά εἶνε, ὅτι οἱ Ἀβυσσινοὶ ἀντὶ νὰ εὐρωσιν ὀρθόδοξον ἀρχιερέα εἰς Ἀθήνας ἀπετάθησαν εἰς Κόπτκς ἱερωμένους' καὶ τοῦτο διότι ὁ μόνος κατ'ἀλλήλους διὰ τὴν ἔδραν ἐκείνην θεολόγος Πκυλίδης χρειάζεται εἰς τὸν κ. Δαμκλᾶν διὰ νὰ τὸν βοηθῆ εἰς τὸ δυσδιάστατον βάρος ν' ἀποτελῶσι τὴν μειονοψηφίαν τῆς τῶν θεολόγων σχολῆς. Ἀλλὰ πκρεπληνήθημεν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου τοῦ κ. Δαμκλά. Τώρα ἀπεφάσισε θαρραλεώτερον νὰ διορθώσῃ τὰ τῆς πολιτείας, λαμβάνων συμμαχούς ἀντὶ τοῦ ἐνὸς καὶ μικροῦ Πκυλίδου τοὺς πολλοὺς καὶ μεγάλους ἐν Ἀγγλίῳ ὁμογενεῖς. Ω; μέσα προτείνει λοιπὸν νὰ ἐπιδοθῶμεν μετὰ ἀγίου ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν *Ματρία* τῆς Ἀγγλίας, νὰ φωνάζωμεν ἀξίος ἀξίος ὑπὸ τὰ πκράθηρα τῆς πκροθείας τῆς, νὰ τὴν *θυματιζώμεν* ἐν ταῖς ἐφημερίσι, καὶ... νὰ πίνωμεν τὸ τσάι εἰς τοῦ κ. Κοντοσταύλου.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον μέλημα τῆς Ἑλλάδος, ἂν θέλῃ ἀποτελεσματικῶς νὰ μετέλθῃ τοιαύτην ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, πρέπει νὰ ἦναι ἡ ἀγνή διοίκησις. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται:

Α') Θρησκευτικὴ μὀρφωσις τοῦ ἔθνους (ἴδε Κκτῆγησιν ἀγοράσατέ την).

Β') Μὀρφωσις εἰδικῶν προσώπων δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ ὀρισμὸς τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων. Ἰδίως ν' ἀπαιτῆται ἠθικὴ (ἔρα Πκυλίδην, Σούγγραν κτλ. Ἄρα ὁ Μοσχάκης δὲν εἶναι εἰδικότης).

Γ') Νὰ συστηθῆ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, περιλαμβάνον ὅλας τὰς ἐξόχους εἰδικότητας (= ἠθικότητας) τῶν διαφόρων κλάδων τῆς διοικήσεως.

Δ') Αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπκλλήλων.

Πολλὰ καὶ ἄλλα λεπτομερῶς ὀρίζονται, ἐν οἷς καὶ ὅτι

διὰ νὰ ἐκλεχθῆ τις βουλευτῆς καὶ σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας χρειάζεται καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἐν τῇ Ἑσπερία μὀρφωθεὶς καὶ διαγωγῆς ἀνεπίληπτου ἢ καὶ γέφυ τοῦλάχιστου ἀπολυτήριον γυμνασίον. Ὅλα εἶναι ἐν τάξει' ἡ ἠθικότης = εἰδικότης βλίνουσιν ἐνηγκλισμένοι διὰ πκντὸς τοῦ φυλακίδου του, καὶ μόνον ἐν ζενίξει τὸν ἀνγκνώστην, πῶς θεωρεῖ τὸν ἔχοντα ἀπολυτήριον γυμνασίον ἐντόπιον (ἀνευ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἠθικότητας = εἰδικότητας) ἔστον πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἑσπερία μὀρφωθέντα ἀνεπίληπτον, ἐνῶ ἡ ἀνγκνώσις τῆς φυλλάδας τοῦ κ. Δαμκλά πείθει, ὅτι ὑπάρχοντι πολλοὶ ἀπόφοιτοι τοῦ γυμνασίου πολὺ πλέον μεμορφωμένοι καὶ πολὺ πλέον ἀνεπίληπτοι, ἤτοι πολὺ ὀλιγώτεροι πύσχοντες ἀπὸ ἐπιληψίαν πολλῶν ἐν Ἑσπερία... μὀρφωθέντων (; ; ;)

Ἐκ τοῦ Ἑλλέγγου Τριπόλεως: «Εἰς τὸ πκρὰ τὸ χωρίον Θάνα ἐξωκκλήσιον ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἡ χήρα Ν. ἐδωρήσατο ἕνα εὐμεγέθη κώδωνα καὶ ἕνα ὄνον διὰ τὰς ἀνγκαίαις ἐργασίας τοῦ ἐκεῖ πκρμένοντος ἱερομονάχου Μάρκου».

Ἀνεξάλειπτος θέλει μείνει πκρὰ τῷ ἀθηναϊκῷ κοινῷ ἡ ἀνάμνησις τῆς αἰδοῦ κυρίας Chiaramonte. Τὸ κομψὸν ἀνάστημά τῆς, ἡ ἐξαισία χάρις τῆς εἰς τὴν πκράστασιν ἐν γένει, τὸ εὐειδὲς αὐτῆς πρόσωπον, τὸ ὁποῖον στέφει ὠραία ξανθὴ κόμη, καὶ οἱ ἐκφραστικοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς, οὗς φαιδρύνει ἐνίοτε χάρην μειδίμα, ὑπενημιζοῦσι κατὰ τινος στάσεις, καθ' ἃς πκρουσιάζεται κατὰ πλευράν, τὴν Μκργαρίταν τοῦ Φόουστ ὁποῖαν ἐδημιούργησεν αὐτὴν ἡ μκρικὴ γρκαρὶς τοῦ Kaulbach. Ἡ ἐκ τῆς ῥωσικῆς Φινλανδίας κ. Chiaramonte, ἧς τὸ ἰταλικὸν ὄνομα εἶναι πκράφρασις τοῦ σκανδιναβικοῦ τῆς ὀνόματος, εἶναι κάλλιτος τύπος γυναικὸς τῆς βορείας Εὐρώπης. Ἐπι πᾶσι δ' ἔχει τὸ συμπλήθει τῆς φωνῆς καὶ τὸ ἐλαστικὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οὔτε συμπκδίξει πάντοτε τῇ κκλλονῇ, οὔτε διὰ πκροποιήσεως ἢ ἀσκήσεως ἀποκτᾶται.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.